

Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 3 (546) 19 stycznia 2014 r.

Oplątkowy czas

11.01 spotkanie oplątkowe dla ministrantów i ich rodziców, fot. ks. Tomasz Grzywina

Wierzę w Jezusa Chrystusa, Baranka Bożego

W ubiegłą niedzielę, kontemplując scenę chrztu Jezusa w Jordanie, zastanawialiśmy się nad naszą wiarą w osobę Jezusa Chrystusa. Dziś pragniemy pójść dalej - wpatrując się w świadectwo Jana Chrzciciela o Chrystusie spróbujmy zgłębić istotę słów Chrzciciela znad Jordanu, wskazującego na Jezusa: „**Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata**” (J 1,29). Co oznaczają te słowa? Dlaczego Jezus jest Barankiem? W jaki sposób rozumieć istotę Jego posłannictwa, jako Baranka Bożego?

Aby się temu przyjrzeć musimy się cofnąć do czasów Starego Przymierza i wyjścia z Egiptu narodu wybranego. Albo nawet jeszcze wcześniej, do czasów Noego i Abrahama. Wszystkie niemalże ludy, w tym naród izraelski, który jako pierwszy poznał jedynego Boga, miały świadomość swojej małości i grzeszności wobec Boga, czy nawet bóstw, którym oddawały cześć. Istniały więc różnorakie zwyczaje składania ofiar przebłagalnych, które miały za cel przebłagać bóstwa za popełniane zło i odsunąć boskie kary. Nie inaczej było w Izraelu, gdzie składano różne ofiary ze zwierząt i płodów ziemi, aby wynagrodzić za grzechy ludu czy pojedynczych osób.

W ten kontekst wpisuje się też ofiara z baranka. W czasie pobytu w niewoli egipskiej i wyjścia z niej dokonało się wiele cudownych znaków. Plagi zsyłane na Egipt miały ukazać wielkość Boga i zmusić faraona do zgody na wyjście narodu Izraela. Ostatnią plagą była śmierć pierworodnych. Bóg jednak ocalił Izraelitów od tej plagi, nakazując jednak złożyć w ofierze baranka paschalnego. Ten baranek, bez skazy, którego kości nie mogły być łamane, spożywany w pośpiechu w domostwach niewolników izraelskich w Egipcie, był znakiem przynależności do Boga prawdziwego i ochroną przed śmiercią pierworodnych synów (por. Wj 12). Krew baranka była jakby przebłaganiem w intencji mieszkańców danego domostwa

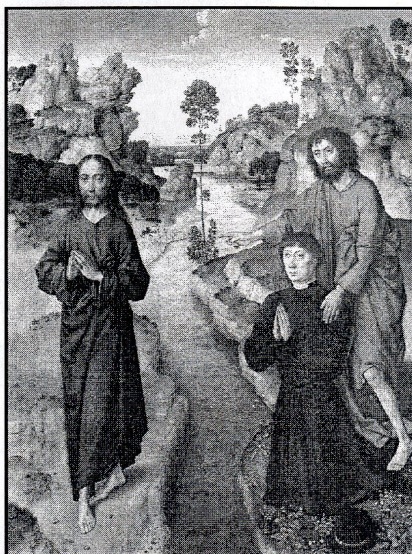
i oznaczała, że nie są oni niczemu winni, nie potrzeba przelewać ich krwi. Ofiara baranka paschalnego przeszła w tradycji izraelskiej na następne stulecia i dla Żydów była i jest istotą największych świąt Paschy i przypomnieniem o wielkich dziełach Boga dla całego narodu Izraela.

Baranki paschalne są zabijane w świątyni w dniu poprzedzającym Paschę. Jan Chrzciciel, poprzednik Chrystusa i piewca jego wielkości, wskazuje na Jezusa jako na Mesjasza, Syna Bożego i Odkupiciela (por. J 1,29-30). Określenie „Baranek Boży” nie jest przypadkowe i nawiązuje do Ofiary Zbawienia, której Chrystus dokona na krzyżu. Na razie, po chrzcie Jezusa, jest to zapowiedź niejasna i nie do końca zrozumiała nawet dla uczniów. Zapewne jednak od razu skojarzyła się wszystkim słuchaczom z cierpieniem i ofiarą, bo przecież baranek paschalny to ofiara przebłagalna; ponadto pobożni Izraelici znali zapowiedź proroka Izajasza o cierpiącym słudze Jahwe, który miał być „**jak baranek na rzeź prowadzony, jak owca niema wobec strzygących ją**” (Iz 53,7). Wszyscy już wtedy, gdy wskazywał Go Jan Chrzciciel, odczuli, że Jezus będzie musiał wiele wycierpieć dla wybawienia ludzi z niewoli grzechu. Potem wszystko stało się jeszcze bardziej jasne, gdy

Jezus mówił w Wieczerniku: „**To moje Ciało za was wydane**”, „**To moja Krew za was przelana**” (por. Łk 22,19-20) i gdy umierał opuszczony na górze Golgocie.

„Wierzę w Jezusa Chrystusa, który jest Barankiem Bożym” oznacza więc uznanie umysłem i sercem, że Jezus wybawił wszystkich ludzi od kary za grzechy, która się nam należy ze względu na sprawiedliwość. Uczynił to jedną ofiarą, zastępując wszystkie ofiary ze zwierząt, stosowane wcześniej. Dlaczego Jego Ofiara miała tak wielkie znaczenie i wystarczyła za wszystkie inne? Ze względu na boską godność Jezusa. Gdyby Jezus nie był Bogiem (w co wątpi wielu), nie mógłby zbawić wszystkich ludzi jedną ofiarą i „**dać swego życia na okup za wielu**” (Mk 10,45). Będąc jednak Bogiem, złożył na ołtarzu krzyża najwyższy okup, nieskończone swoje bóstwo, które może obmyć z win i zmas ogromną, choć skończoną, ilość ludzkich grzechów i człowieczych dusz. To jest właśnie „Baranek Boży”, który gładzi „grzech świata” – już nawet nie poszczególnie grzechy, ale jakby zagęszczony ze wszystkich nieprawości ogromny „grzech” całej ludzkości.

Kiedy więc słyszymy słowa Jana Chrzciciela lub gdy patrzymy na figurkę wielkanocnego baranka z chorągiewką, to przypomnijmy sobie, kim naprawdę jest Jezus i starajmy się głęboko w to wierzyć. Wierzyć, że jest Bogiem (jako druga osoba boska), że przyszedł nas zbawić przez śmierć na krzyżu, że ma tak wielką miłość i taką moc, jako Bóg – człowiek. I wypowiadajmy wraz z chórem aniołów z Apokalipsy słowa hymnu: „**Błogosławieństwo i cześć, i chwala i moc, Barankowi, na wieki wieków**” (por. Ap 5,13).

Ks. Tomasz Grzywna

W NUMERZE	Zbierzcie pozostałe ułamki.....	2	Spotkanie w Taize.....	12
	ROK PAŃSKI 2013.....	3	TRZEJ KRÓLOWIE - MĘDRCY ZE WSCHODU....	14
	Opłatkowy czas.....	8	Ogłoszenia i intencje.....	16

ROK PAŃSKI 2013 (cz. 3)

5. Najważniejsze wydarzenia w dekanacie

4 lutego: Kongregacja dekanalna w parafii *Przemienienia Pańskiego* z udziałem wszystkich księży proboszczów i większości wikariuszy.

10 lutego: Sanok – Dąbrówka: Msza święta z kazaniem ks. Andrzeja Skiby w związku z dziesiątą rocznicą śmierci ks. prałata Antoniego Szypuły, wraz z wmurowaniem tablicy jemu poświęconej.

12 lutego: Ks. Andrzej Skiba, w ramach dziekańskiej wizytacji, odwiedził następujące parafie dekanatu: Sanok, pw. Chrystusa Króla, Mrzygłód, Trepca i Sanok, pw. Podwyższenia Krzyża Świętego.

14 lutego: Ks. Andrzej Skiba, w ramach dziekańskiej wizytacji, odwiedził następujące parafie dekanatu: Bukowsko, Dudyńce, Nowotaniec, Nowosielce, Pielnia, Pisarowce.

14 lutego: Odpust św. Walentego w Dudyńcach. Mszę świętą celebrował i kazanie wygłosił ks. Adam Cebula, z Pielni. Byli obecni: o. Zbigniew Kubit, o. Józef, ks. Andrzej Skiba oraz ks. Bogdan Notka, gospodarz parafii.

16 lutego: Ks. Andrzej Skiba, w ramach dziekańskiej wizytacji, odwiedził parafię Sanok – Dąbrówka.

25 lutego: Kongregacja dekanalna podczas której tematem wiodącym była problematyka zagrożeń wiary ze strony grup i zjawisk pseudoreligijnych.

2 marca: Mrzygłód – spowiedź misyjna przed zakończeniem misji.

3 marca: Sanok, Chrystusa Króla – ks. bp Adam Szal udzielił Sakramentu Bierzmowania młodzieży z dziesięciu parafii dekanatu Sanok I.

Marzec: Ostatnie dwa tygodnie Wielkiego Postu to spowiedzi w parafiach dekanatu.

24 marca: Niedziela Palmowa – Muzeum Budownictwa Ludowego (Skansen, Miasteczko Galicyjskie) – Konkurs palm oraz Msza święta w kościele z Bączala Dolnego pod przewodnictwem ks. Andrzeja Szkoły, proboszcza parafii Chrystusa Króla w Sanoku wraz z o. Zbigniewem Kubitem, franciszkaninem. Kazanie – ks. A. Szkoła; konfesor – ks. A. Skiba.

26 marca: MBL – Skansen – poświęcenie stacji *Drogi krzyżowej* przez ks.

Andrzeja Szkołę, wykonanej przez rzeźbiarza ludowego Tadeusza Śnieżka. W nabożeństwie *Drogi krzyżowej* udział wzięli księża; Andrzej Szkoła, Piotr Rymarowicz i Jan Antonowicz, z kościoła prawosławnego.

27 marca: Wielki Czwartek, godz. 15.00 - na plebanii w parafii *Przemienienia Pańskiego* zebrali się kapłani dekanatu, aby odebrać Oleje Święte oraz podzielić się jajkiem wielkanocnym, składając sobie życzenia.

13 kwietnia: Sanok – Dąbrówka – Msza święta z okazji 30 dnia po śmierci śp. Janiny Błaszkwicz, mamy ks. Michała, gdyż nie wszyscy księża z dekanatu ze względu na trudne warunki pogodowe (śnieżyce) mogli być na pogrzebie. Mszy świętej koncelebrewanej w gronie kapłanów dekanatu przewodniczył i kazanie wygłosił ks. dziekan Andrzej Skiba.

22 kwietnia: Kongregacja dekanalna na temat: Posługa prezbitera według dekretu Soboru Watykańskiego II *Presbyterorum Ordinis* (O posłudze i życiu kapłanów, n. 4-9).

3 maja: Odpusty w Pisarowcach i Sanoczku.

24 maja: Odpust w Pielni. Mszy świętej przewodniczył i kazanie wygłosił ks. Bogdan Nitka, wicedziekan z Dudyniec.

9 czerwca: Sanok, Ojcowie Franciszkanie – złoty jubileusz kapłaństwa o. Tarczycjusza Cwykiela (Zdzisław Jan Cwykiel). W czasie Mszy świętej kapłanów dekanatu reprezentowali księża; Feliks Kwaśny i Andrzej Skiba.

10 czerwca: Sanok, kościół Przemienienia Pańskiego – Dzień Świętości Kapłańskiej. Adorację Najświętszego Sakramentu przeprowadził w oparciu o przygotowane teksty ks. wicedziekan Bogdan Nitka, a rozważanie poprowadził ks. dziekan Andrzej Skiba.

14 czerwca: Zebranie Stowarzyszenia Pomoc Rodzinie im. Św. ks. Zygmunta Gorazdowskiego.

29 czerwca: Bukowsko – odpust ku czci Świętych A[postołów Piotra i Pawła. Mszy świętej przewodniczył i kazanie wygłosił ks. Zbigniew Sroka, wikariusz z parafii Sanok – Dąbrówka. W dekanacie od 25 sierpnia nastąpią zmiany, gdyż zostali przeniesieni księża: Andrzej Dubiel, Paweł Pelc, Jakub Wielgos, z parafii Chrystusa Króla,

Adam Mazurek z naszej parafii, Jacek Michno z Rektoratu, Marcin Janocha z Mrzygłodu, Marcin Piliszko z Nowotańca.

30 czerwca: Nowosielce – odpust ku czci Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Mszy świętej koncelebrewanej przewodniczył i kazanie wygłosił ks. Roman Guzek, w otoczeniu ks. Bartłomieja Chłapa z Michałówki i ks. Henryka Dobosza, gospodarza. Obok księży z dekanatu gościł także ks. prałat Stanisław Orzechowski, z Długiego, z jaćmierskiego dekanatu.

15 lipca: Odpust *Rozesłania Apostołów* w Mrzygłodzie. Mszy świętej przewodniczył i kazanie wygłosił ks. Mieczysław Bąk, z Leska, z rodzinnej parafii ks. Marka Cecuły, mrzygłódzkiego proboszcza. Obecni byli księża reprezentujący parafie: Sanok, parafia Przemienienia Pańskiego, Sanok – Ojcowie Franciszkanie, Dudyńce, Bukowsko, Nowotaniec.

26 lipca: odpust w Nowotańcu, gdzie Mszy świętej odpustowej przewodniczył i kazanie wygłosił ks. dziekan Andrzej Majewski, z Czarnej, w Bieszczadach, koncelebrując z księżmi: Tomkiem Walczakiem i Arturem Drozdem. Na odpuscie byli księża: F. Kwaśny z parafii Chrystusa Króla z Sanoka; B. Nitka z Dudyniec; S. Kudła z Bukowska; K. Pacześniak z rektoratu z Sanoka; H. Dobosz z Nowosielec; M. Cecuła z Mrzygłodu; A. Cebula z Pielni, A. Skiba, T. Grzywna i S. Nowak z naszej parafii; M. Martowicz – gospodarz i M. Piliszko – wikariusz.

4 sierpnia: ks. dziekan Andrzej Skiba w parafii Chrystusa Króla w Sanoku, dokonał zaprzysiężenia Rady Duszpasterskiej. Brakowało księży z Mrzygłodu i z Trepczy.

8 września: Odpust na Dąbrówce. Suma koncelebrewana pod przewodnictwem ks. Stanisława Koziola z Gródka za Zbruczem, z diecezji kamieniecko – podolskiej. Koncelebransami byli księża: Grzegorz Staszczak z parafii Chrystusa Króla i Łukasz Piróg z naszej parafii.

14 września: odpust w Bukowsku i w parafii Ojców Franciszkanów, gdzie kazanie wygłosił ks. Andrzej Skiba.

25 września: Sanok – Dąbrówka: Kongregacja dekanalna, którą przygotował ks. wicedziekan Bogdan Nitka.

6 października: Odpust w Nowotańcu. Naszą parafię reprezentował ks. Andrzej Skiba.

25 października: Sanok, kościół pw. Chrystusa Króla – Msza święta pod przewodnictwem ks. bpa Stanisława Jamrozka i jego kazaniem na rozpoczęcie sympozjum pastoralnego poświęconego piątej rocznicy ogłoszenia św. ks. Zygmunta Gorazdowskiego współpatronem naszego miasta. We Mszy świętej koncelebrowanej udział wzięli księża: Andrzej Szkoła, gospodarz, Michał Błaszczewicz, Piotr Buk, Stanisław Prucnal, Piotr Marszałkiewicz OFM Conv, Andrzej Skiba. Miejscowym chórem dyrygował ks. prałat Feliks Kwaśny. Referatami podzielili się: mgr Marcin Smoter zaprezentował temat: „Życie i działalność św. ks. Zygmunta Gorazdowskiego na tle wydarzeń historycznych w Polsce i Europie”; s. dr Dolores Danuta Siuta, józefitka (2 referaty): „Wiara w pismach i życiu św. ks. Zygmunta Gorazdowskiego” oraz „Miłość Miłosierna w nauce i życiu św. ks. Zygmunta Gorazdowskiego”; ks. dr Andrzej Skiba „Różnice i podobieństwa w życiu i działalności św. ks. Zygmunta Gorazdowskiego, św. Brata Alberta (Adama Chmielowskiego) i bł. ks. Bronisława Markiewicza”.

27 października: Grabownica. Wprowadzenie relikwii św. Andrzeja Boboli połączone z nabożeństwem przeprowadzonym przez ks. prałata J. Niźnika. Następnie była Msza święta pod przewodnictwem ks. archidiecezjara Andrzeja Skiby, z kazaniem ks. J. Niźnika.

1 listopada: Dudyńce, odpust parafialny w którym wziął udział ks. Tomasz Grzywna.

24 listopada: Odpust w parafii Chrystusa Króla w Sanoku, w którym udział wzięli: ks. Sławomir Nowak i ks. Andrzej Skiba.

Grudzień: Przedświąteczne spowiedzi adwentowe.

6. Najważniejsze wydarzenia poza dekanatem z udziałem naszych księży

2 stycznia: Przemyśl, archikatedra – pogrzeb ks. abp. Ignacego Tokarczuka, w którym wzięło udział ok. 730 księży, a wśród nich ks. Tomasz Grzywna i ks. Andrzej Skiba, który w imieniu kapłanów pożegnał Niezlomnego Arcybiskupa;

6 stycznia: Rzeszów, katedra – Msza święta dziękczynna za 25 lat posługi ks. bpa Edwarda Białogłowskiego, w której udział wzięli koledzy z rocznika święceń 1972, a wśród nich ks. Andrzej Skiba oraz wielka rzesza kapłanów, na czele z biskupami: Jubilatem, K. Górnym, abp J. Michalikiem, abp W. Depo, kaznodzieją, M. Rojkiem, E. Frankowskim, A. Szalem i J. Niemcem. Z kolegów byli: B. Burek, K. Bury, T. Czerwiński, W. Drewniak, K. Gancarz, M. Józefczyk, M. Karbowski, M. Kondysar, J. Kutyna, J. Mromliński, S. Orzechowski, M. Wolanin, T. Zeńko.

14 stycznia: ks. archidiecezjara Andrzej Skiba wizytował parafię Haczów, gdzie obowiązki proboszcza, dziekana i archidiecezjara pełni ks. Kazimierz Kaczor, duszpasterz rolników indywidualnych.

15 stycznia: Dynów - ks. Proboszcz wziął udział w pogrzebie śp. pani profesor Janiny Jurasińskiej, polonistki tamtejszego Liceum Ogólnokształcącego. Wśród jej wychowanków, kapłanów, Mszę św. celebrowali: Tadeusz Wyskiel, główny celebrans; Stanisław Nabywaniec, kaznodzieja; Kazimierz Bator, Stanisław Śliwa, Jan Kłak.

18 stycznia: Przemyśl, Dom biskupi – spotkanie z udziałem ks. abpa J. Michalika, ks. bpa A. Szala oraz kilku księży (W. Kenar, M. Rusin, E. Sobolak, B. Rajnowski, R. Chowaniec, J. Rawski, A. Janiec i A. Skiba) w sprawie Sieci Parków Energii Słonecznej. Projekt prezentował p. Daniel Jaworski. Był także senator Jaworski oraz przedstawiciel zarządu.

27 stycznia: Poraż, spotkanie rejonowe dla członków Akcji Katolickiej z udziałem m. in. ks. Andrzeja Skiby;

28-31 stycznia: Jasna Góra, Częstochowa: XXII Sympozjum Księży rekolekcyjnych, Ojców duchownych i Spowiedników kapłańskich, w którym wziął udział ks. Andrzej Skiba. Z naszej archidiecezji udział wzięli księża; Stanisława Jachowicz, Jan Dąbal. Marian Wrona, a także cięciwo ks. Franciszek Rząsa i kw. Jan Szelaż.

31 stycznia: Przeworsk – pastoralna narada pod przewodnictwem ks. abpa J. Michalika przed Spotkaniem Młodych Archidiecezji Przemyskiej, w którym wziął udział ks. Grzegorz Socha.

29 stycznia: aula PWSZ w Sanoku, ul. Reymonta, otwarcie Centrum Integracji Społecznej.

4 lutego: Zręcin – pogrzeb matki księży Wolaninów, śp. Anieli, lat 86, z udziałem wielkiej rzeszy kapłanów z trzech diecezji (ok. 100-120), trzech biskupów: E. Frankowskiego, E. Białogłowskiego, A. Szala. Kazanie wygłosił tamtejszy rodak, rektor WSD w Przemyślu, ks. Dariusz Dziadosz.

16 lutego: Strachocina – ks. Andrzej Skiba celebrował Mszę świętą i wygłosił kazanie, jak bywa w tym Sanktuarium każdego 16 dnia miesiąca. Koncelebrowali księża: W. Bukowiński, B. Rakoczy, Andrzej ze zgromadzenia księży saletynów z Rzeszowa i miejscowy ks. wikariusz.

17 lutego: Jarosław, kolegiata – ks. Andrzej Skiba wspólnie z ks. Wojciechem Wojtasem prefektem WSD w Przemyślu, celebrował tam Mszę świętą i wygłosił kazanie w związku z rocznicą śmierci Sługi Bożej Anny Jenke.

24 lutego: Ks. Tomasz Grzywna celebrował Msze święte w Jaćmierzu.

28 lutego: Ks. archidiecezjara Andrzej Skiba wizytował księży dziekanów w Brzozowie i Grabownicy.

2 marca: Grabownica – Kongregacja dekanalna z udziałem ks. Andrzeja Skiby (referat nt. Unii Apostolskiej Kapłanów NSPJ).

5 marca: Iwonicz Wieś: ks. Andrzej Skiba w Zespole Szkół Zawodowych wygłosił prelekcję na temat współczesnych zagrożeń dla młodzieży. Podobną w dniu **7 marca** wygłosił w Lesku.

11 marca: Ks. archidiecezjara Andrzej Skiba wizytował księży dziekanów w Jasienicy Rosielnej, w dekanacie domaradzki i w Tarnawie Górnej, w dekanacie rzepeckim.

14-15 marzec: Ks. Grzegorz Socha prowadził w Ustrzykach Dolnych rekolekcje dla młodzieży szkół średnich.

15 marca: Ks. archidiecezjara Andrzej Skiba wizytował w Strachocinie księdza dziekana Józefa Niźnika.

19 marca: Grabownica – ks. Andrzej Skiba wziął udział w odpuście parafialnym celebrując tam Mszę świętą i głosząc kazanie. Koncelebrowali księża dziekani: Franciszek Goch z Brzozowa i Stanisław Jachowicz, miejscowy ks. proboszcz.

22 marca: Haczów - ks. archidiecezjara Andrzej Skiba wziął udział we Mszy świętej koncelebrowanej pod przewodnictwem ks. arcybiskupa Józefa Micha-

lika z racji pasterskiej wizyty tamtejszego dekanatu. Jest to zarazem odpust parafialny: Matki Bożej Bolesnej.

22 marca: Czarna, dekanat lutowski – ks. Andrzej Skiba wziął udział w nabożeństwie ku czci św. Rity, celebrując tam Mszę świętą i głosząc kazanie o tej patronce od spraw trudnych i beznadziejnych. Koncelebrowali także miejscowi księża: dziekan Andrzej Majewski oraz ks. Tadeusz Piwiński.

13 kwietnia: Brzozów - Konkurs Biblijny Ministrantów i Lektorów. Z naszej parafii wysokie, piąte miejsce, zajął Bartosz Kątski. Naszym ministrantom towarzyszył ks. Adam Mazurek.

20 kwietnia: Grabownica – ks. proboszcz Andrzej Skiba jako archidiecezjalny wikaryjny wziął udział we Mszy świętej koncelebrowanej pod przewodnictwem ks. abpa Mieczysława Mokrzyckiego, ze Lwowa, na rozpoczęcie nabożeństw fatimskich. Koncelebrowali księża: Stanisław Jachowicz, Bolesław Pilek, Tadeusz Buchowski, Józef Niznik, Franciszek Goch, Michał Błaszkiwicz, Mieczysław Młeczko, Józef Joniec, Edward Stępień, Bogdan Nitka, Andrzej – sekretarz ks. Abpa, Zbigniew Kurko, Stanisław Masłyk.

26 – 28 kwiecień: Ks. Sławomir Nowak prowadził w Niechobrzcu rekolekcje dla Oazy Rodzin.

8 maja: Humniska – ks. archidiecezjalny wikaryjny Andrzej Skiba wziął udział w uroczystościach odpustowych ku czci św. Stanisława, biskupa i męczennika, patrona Polski.

11 maja: Strachocina - ks. archidiecezjalny wikaryjny Andrzej Skiba wziął udział w uroczystościach związanych ze św. Andrzejem Bobolą. Mszy świętej przewodniczył ks. bp Edward Białogłowski z Rzeszowa. Koncelebrowali: ks. bp Adam Szal, ks. bp nominat Stanisław Jamrozek, kaznodzieja oraz bardzo wielu kapłanów. Przepiękna pogoda na uroczej Bobolówce.

26 maja: Brzozów – odpust Matki Bożej Ognistej (Matki Bożej Pocieszenia) z udziałem ks. Andrzeja Skiby, kaznodziei. Po południu Msza święta koncelebrowana pod przewodnictwem ks. prepozyta Kapituły Kolegiaty Brzozowskiej, Andrzeja Skiby, połączona z wprowadzeniem w posługę scholastyka, ks. prałata Franciszka Gocha. Kazanie – ks. Andrzej Skiba. On też wygłosił wykład na temat „Kapłaństwo w ujęciu św. Jana Złotoustego”.

28 maja: Korczyn – ks. Tomasz Grzywna celebrował Mszę świętą i wygłosił kazanie w ramach uroczystości związanych ze św. Józefem Sebastianem Pelczarem.

16 czerwca: Długie – u ks. Stanisława Orzechowskiego spotkanie koleżeńskie rocznika święceń kapłańskich 1972 (ks. Andrzej Skiba). Mszy świętej przewodniczył ks. bp Edward Białogłowski, a kazanie wygłosił ks. Marian Kondysar.

23 czerwca: Niebocko – 40-lecie kapłaństwa ks. Edwarda Stępnia. Kazanie ks. Andrzej Skiba. W tym samym dniu udział w podobnych uroczystościach ks. Franciszka Urbana w Wesołej, a wieczorem na Kalwarii Pałacowskiej początek rekolekcji dla kapłanów wyświęconych w roku 1973.

25 czerwca: Kalwaria Pałacowska – zakończenie rekolekcji dla kapłanów prowadzonych przez ks. A. Skibę.

26 czerwca: Przemyśl – Kuria Metropolitalna – Caritas – Kalwaria, a po południu, o godzinie 17.00 w Lesie Brzozowskim Msza święta koncelebrowana pod przewodnictwem ks. Andrzeja Skiby z racji funkcjonowania tam w czasie wojny Wyższego Seminarium Duchownego. On także wygłosił kazanie. Celebrowało dziesięciu księży, w tym m.in.: Julian Pudło, Stanisława Zarych, Zygmunt Trojnar, Franciszek Goch, Wojciech Wojtas, Jan Smoła, rektor ze Starej Wsi, Józef Ciekliński... Następnie ks. Andrzej Skiba w Przysietnicy, na plebanii, wy-

głosił prelekcję na temat Unii Apostolskiej Kapłanów Najświętszego Serca Jezusowego.

28 czerwca: Kalników – ks. A. Skiba wziął udział w pogrzebie ś.p. ks. Kazimierza Floraka, który należał do Brzozowskiej Kapituły Kolegiackiej. Mszy świętej przy ogromnej rzeszy kapłanów i wiernych przewodniczył ks. bp Adam Szal, a kazanie wygłosił ks. Jerzy Lic. Pogrzeb był wielką manifestacją życzliwości i uznania dla tegoż nieprzeciętnego kapłana.

ks. abp Jan Babjak ze Słowacji. Pielgrzymce naszych parafian przewodniczył ks. Grzegorz Socha.

24 sierpnia: Strachocina, na Bobolówce. Msza święta pod przewodnictwem ks. abpa J. Michalika, w której wziął udział ks. Andrzej Skiba.

25 sierpnia: Haczów, Dożynki diecezjalne. We Mszy świętej koncelebrowanej pod przewodnictwem ks. abpa Józefa Michalika wziął udział ks. Andrzej Skiba.

3 września: Brzozów – kolegiata: 60-lecie kapłaństwa ks. infułata Juliana

chiprezbiteratu sanockiego, w którym wziął udział ks. archiprezbiter Andrzej Skiba, wraz z siedmioma osobami z Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej. Było to uroczyste spotkanie ze św. Andrzejem Bobolą, patronem Akcji Katolickiej w naszej archidiecezji. Ks. kustosz Józef Niżnik uroczyście przywiózł relikwie św. Andrzeja, wygłosił prelekcję na temat losów Świętego po śmierci, następnie odbywała się spowiedź oraz odmawialiśmy różaniec. O godzinie 16.00 roz-

1 sierpnia: Tarnowiec – Msza święta pod przewodnictwem ks. bpa Edwarda Białogłowskiego w intencji zmarłych kolegów. Ks. Biskup wygłosił także kazanie. Byli obecni następujący koledzy: T. Czerwiński, W. Drewniak, K. Gancarz, M. Józefczyk, J. Kutyna, S. Orzechowski, J. Rydzik, A. Skiba, M. Wolanin, T. Zeńko.

13-15 sierpnia: ks. Andrzej Skiba głosił kazania podczas triduum przygotowując parafian i pielgrzymów do odpustu Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Mszy świętej odpustowej przewodniczył i kazanie wygłosił

Pudło. Mszy świętej koncelebrowanej przewodniczył ks. abp Józef Michalik, a kazanie wygłosił ks. prepozyt Brzozowskiej Kapituły Kolegiackiej, ks. Andrzej Skiba.

11-14 września: ks. Andrzej Skiba przeprowadził rekolekcje w „Emaus”, w Domu Księży Emerytów, w Korzynie.

12 – 15 września: Ks. Grzegorz Socha wziął udział w pielgrzymce Ludzi Pracy, która swoje pielgrzymowanie zakończyła w Częstochowie, na Jasnej Górze.

27 października: Grabownica, spotkanie członków Akcji Katolickiej z ar-

poczęła się Msza święta koncelebrowana pod przewodnictwem ks. archiprezbitera Andrzeja Skiby, a kazanie wygłosił ks. Józef Niżnik. W koncelebrze udział wzięli księża: dziekan Stanisława Jachowicz z Grabownicy, dziekan Franciszek Goch z Brzozowa, proboszcz Józef Joniec z Falejówki, proboszcz z Bliznego Marek Grzebień, wikariusz z Niebocka Zenon Ścirko. Ponadto byli księża: wicedziekan Edward Stępień z Niebocka, Bogdan Nitka wicedziekan z Dudynec oraz miejscowy wikariusz Jacek Pusztuk.

18-20 listopada: Jasna Góra w Częstochowie: zjazd księży Unii Apostolskiej Kleru, w którym wziął udział ks. Andrzej Skiba i ks. Stanisław Jachowicz, dziekan z Grabownicy. Tematyka: „U źródeł refleksji nad kapłaństwem”.

25 listopada: Ks. Andrzej Skiba wziął udział w odpuszczeniu parafialnym ku czci św. Katarzyny, jaki odbył się w rodzinnej parafii, w Wesolej. Głównym celebrazem i kaznodzieją był ks. Wojciech Miś, proboszcz z Hłudna.

2 grudnia: Ks. Łukasz Piróg wziął udział w spotkaniu dekanalnych duszpasterzy młodzieży, jakie odbyło się w Leżajsku.

3 grudnia: Ks. Proboszcz przewodniczył Mszy świętej pogrzebowej za duszę śp. Pawła Wiśniewskiego, jaki odbył się w Prusieku. Zmarły był bratem naszego kleroika, Szczepana. Kazanie wygłosił ks. prof. dr hab. Dariusz Dziadosz, rektor naszego seminarium.

6 grudnia: Ks. Proboszcz wziął udział w odpuszczeniu ku czci św. Mikołaja, jaki odbył się w Grabownicy, zaś ks. Tomasz Grzywna uczestniczył w odpuszczeniu w Nowotańcu.

20 grudnia: Dom biskupi w Przemyślu – uroczystości opłatkowe z udziałem naszych biskupów: abpa J. Michalika, bpa A. Szala i bpa S. Jamrozka. Naszą parafię i dekanat reprezentował ks. dziekan Andrzej Skiba.

7. Najważniejsze wydarzenia w Polsce

6 stycznia: „Gość Niedzielny” – „Polki mieszkające w Wielkiej Brytanii rodzą więcej dzieci niż Polki w kraju”; „Podpisana przez rząd Konwencja o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie to chyba pierwszy dokument tak silnie nasycony ideologią feministyczną, który może wpłynąć na polskie ustawodawstwo”; „Zrobieni w horoskop. (...) Wiara w magiczną moc dnia, w którym się urodziło, jest kompletną bzdurą”; „Koniec astrologii”; „W SIECI”: „Szybki jak Sikorski. 32 miesiące po katastrofie minister przypomniał sobie o wraku Tu-154M. Rosja niewzruszona”; „Jak

kołędować, to w Orszaku Trzech Króli. Jasełkowe pochody na ulicach polskich miast”; „To był pusty i smutny rok, pełen brutalnych zagrywek i daremnych kołatań o sprawiedliwość” (chodzi o rok 2012); „Mamy dwie telewizje, które zachowują się jak stacje będące w rękach okupantów. Tam zwalczani są ludzie, którzy mówią o narodzie, ojczyźnie, patriotyzmie” – Jan Pietrzak; „Przystępczość bezkarna, czyli kogo chronią wpływy polityczne i łapówki”; „Przyzwyczajają się nas do tego, że człowieka kojarzonego z Kościołem można sponiewierać, że wolno szargać świętość, symbole. Ale też. Dzieje się coś niedobrego z nami samymi, a katolikami” – ks. Robert Skrzypczak;

14 stycznia: „Nasz Dziennik” – „Zastraszyć obrońców życia. Telewizja Trwam, Radio Maryja, „Nasz Dziennik”, WSKSiM na czarnej liście Europejskiego Parlamentarnego Forum ds. Populacji i Rozwoju. Ta promująca antykonceptję, aborcję oraz zachowania homoseksualne organizacja piętnuje osoby, media i organizacje broniące życia i rodziny”, A. Bałaban;

20 stycznia: „Niedziela” – „Mistrzowie mowy nienawiści”, Cz. Ryszka; „Rządy PO – cywilizacyjny wsteczny bieg”, P. Piątek; „Własność ziemi a polska racja stanu”, D. Cywiński; „Gość Niedzielny” – „Krzyż zostaje w Sejmie” – B. Łoziński; „Jak obchodzić 500-lecie reformacji?” – ks. T. Jaklewicz; „Budziło się sumienie” – o Powstaniu styczniowym (A. Gajewski); prof. Irena Lipowicz, „Jestem wielkim przeciwnikiem eutanazji, również ze względu na historyczne doświadczenia naszego narodu”; „W SIECI” – „Powstanie Styczniowe to nie wynik „kompleksu antyrozyjskiego”, to kolejna reakcja ludzi, którzy zachowali honor i osobistą godność. Reakcja na zniewolenie” – A. Nowak; „Zapomniani bohaterowie, zapomniane sytuacje. Dlaczego trzeba pielęgnować pamięć o powstaniu styczniowym” – A. Jagnieź; „Jak w II Rzeczypospolitej czczone weteranów powstania 1863 r.” – W. Lada;

25 stycznia: Sejm odrzucił projekt ustawy Platformy Obywatelskiej, Sojuszu Lewicy Demokratycznej i Ru-

chu Palikota o związkach partnerskich;

17 lutego: „Gość Niedzielny” „Po dobrej stronie. O tym, jakich słów można używać w obronie życia z dr. Tomaszem Terlikowskim rozmawia Joanna Bątkiewicz-Brożek”.

16 lipca: Wszystkie media, głównie lewacko – liberalne, na różne sposoby antagonizują sprawę zbuntowanego księdza Wojciecha Lemańskiego z Jasienicy, z diecezji warszawsko – praskiej. Dla tychże mediów postawa księdza Lemańskiego doskonale służy temu, aby ukazać złego, mściwego arcybiskupa Henryka Hosera, który dręczy niewinnego kapłana. Sprawa wygląda zupełnie inaczej. Dla mediów nieprzyjaznych Kościołowi nadarzyła się doskonała okazja, aby ośmieszyć Kościół, jego naukę, dyscyplinę. Ks. Lemański poczuł się gwiazdą, która ze wszystkimi sprawami biegnie do telewizji, do radia, do mediów. Trzeba tu więcej pokory, a nie sprzyjaniu środowisku, którym zależy na rozbiściu Kościoła.

16 lipca: Wielki rwetes w sprawie uboju rytualnego. Protestują Żydzi, MSZ Izraela, a główny rabin Polski zamierza opuścić nasz kraj na znak protestu. Wszyscy domagają się możliwości uboju rytualnego, oskarżając Polskę o antysemityzm.

17 lipca: „Gazeta Polska”: „Arcybiskup Hoser na celowniku. Operacja „Lemański”. Zadanie: rozbić Kościół. Wolny ksiądz przeciw Kościołowi”.

Wrzesień/październik: nieustające, aż do przesyty, dyskusje nieraz bardzo zjadliwe, na temat molestowania dzieci przez księży. Trwało też osaczenie ks. abpa Józefa Michalika ze strony liberalnych i ateistycznych dziennikarzy.

Trwają też ataki na Kościół, który wykazuje jak niebezpieczna dla moralności oraz dla małżeństwa i rodziny jest ideologia gender. To prosta droga do deprawacji człowieka, do zafałszowania sumień. To taki współczesny Herod (ks. bp K. Ryczan).

Ks. Andrzej Skiba

Oplatkowy czas

Styczeń to czas opłatkowy, kiedy wiele wspólnot gromadzi się na wspólnym kolędowaniu i składaniu życzeń. W dniach 11 i 12 stycznia mieliśmy w naszej parafii dwa takie spotkania, najpierw dla ministrantów i ich rodziców, a następnie dla członków grup parafialnych. Oto krótka fotorelacja z tych wydarzeń.

Ks. TG

Oplątek dla ministrantów i ich rodziców

Oplatek dla grup parafialnych

36. etap „pielgrzymki zaufania” w Taizé

W dniach 28.12.2013-01.01.2014 roku odbył się 36. etap „pielgrzymki zaufania” prowadzonej przez Wspólnotę z Taizé we francuskim mieście Strasburg, leżącym na granicy z Niemcami, w którym udział wzięło 20000 ludzi z całej Europy, a także z innych kontynentów. Wśród nich znalazło się ponad 4000 Polaków. Grupa licząca około 50 osób pod przewodnictwem ks. Jacka Michno i ks. Antoniego Michno, wyjechała w piątek 27 grudnia i dotarła do Strasburga w sobotę około godziny 6, czekając następnie na odprawę. Co rano młodzi zbierali się w ponad dwustu parafiach po obu stronach Renu, we Francji i w Niemczech, na chwile modli-

twy i wymianę myśli. W każdy dzień w godzinach popołudniowych uczestnicy pielgrzymki mogli skorzystać ze spotkań tematycznych na, których były poruszane przeróżne kwestie w sprawie wiary i nie tylko, a o 19 przewidziane były wspólne modlitwy, które odbywały się w trzech halach na Wacken (Centrum Wystaw w Strasburgu), w Katedrze i w kościele protestanckim św. Pawła. W wolnych czasie można było podziwiać piękno miasta, w tym zabytki takie jak Katedra Najświętszej Marii Panny, Petite France (małą Francja) czy również kościół św. Tomasza. Na uwagę zasługuje fakt, iż w Strasburgu swoją siedzibę ma Parlament Eu-

ropejski, który można było zwiedzić zdobywając odpowiednio wcześniej darmowe wejściówki. 29 grudnia w goszczących parafiach odbywały się modlitwy o pokój na ziemi, po których następowała kameralna zabawa sylwestrowa. Przeżycia związane z pielgrzymką organizowaną przez Taizé są zawsze niezapomniane, warto się na nie wybierać by w wielonarodowych grupach pogłębiać swoją wiarę, dzielić się nią, a przy okazji zwiedzić bardzo interesujące miasta Europy.

Damian Bończak

TRZEJ KRÓLOWIE - MĘDRCY ZE WSCHODU

Mędrcy ze Wschodu pragnęli znaleźć Króla, którego narodzenie od wieków przepowiadali prorocy. Przybyli do Betlejem, a gwiazda „zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dziecię” (Mt 2, 10). Przyjęli Go takim, jakim przyszedł do ludzi – ubogim i bezbronny – i złożyli Mu hołd. Pamiątkę tego wydarzenia Kościół katolicki świętuje 6 stycznia jako uroczystość Objawienia Pańskiego, w Polsce bardziej popularna jest nazwa święto Trzech Króli. Jest to jedno z najstarszych świąt chrześcijańskich. Mimo że Trzej Królowie są jednymi z najbardziej tajemniczych postaci Nowego Testamentu, zajmują bardzo ważne miejsce w liturgii i tradycji kościelnej.

Mędrcy świata, Monarchowie... Nie wiemy dokładnie, skąd przybyli ani też ilu ich było. Zastanawiamy się, co sprawiło, że wyruszyli do dalekiego Betlejem. Św. Mateusz Ewangelista zamieścił o nich jedynie krótką wzmiankę, nie podając nawet ich imion. A jednak pokłon Mędrców ze Wschodu złożony Dzieciątku wyraża tak wiele. W osobach Trzech Króli narody świata odpowiadają na Boże wezwanie, rozpoznają i uznają w nowo narodzonej Dziecinie z Betlejem swego Zbawiciela. Ewangelista Mateusz, który jako jedyny opisuje tajemniczych przybyszów ze Wschodu, dla określenia niezwykłych gości używa greckiego słowa „magoi”- magowie. W starożytności słowo „mag” nie oznaczało czarnoksiężnika zajmującego się zakazanymi przez Kościół praktykami. Magowie byli ludźmi gruntownie wykształconymi. Posiadali rozległą wiedzę, mieli wpływ na życie polityczne, społeczne i religijne kraju jako doradcy władców. Zajmowali się wyjaśnianiem zjawisk przyrody, rozumieli powstawanie zjawisk astronomicznych, zgłębiali astrologię. Późniejsza tradycja słusznie więc nadaje im miano Mędrców. Pierwszy raz przybyszów ze Wschodu nazwano królami w VI w. Prawdopodobnie królów zaczęto w nich upatrywać pod wpływem słów z Księgi Psalmów: „Królo-

wie Tarszisz i wysp przyniosą dary, królowie Szeby i Saby złożą daninę. I oddadzą mu pokłon wszyscy królowie...” (Ps 72, 10-11). Biblia nie mówi, jakie imiona nosili Królowie. Dopiero średniowieczna tradycja nazwała ich: Kacper, Melchior i Baltazar. Św. Mateusz Ewangelista nie podaje liczby Mędrców. Uważne studiowanie starożytnych malowideł również nie daje precyzyjnej odpowiedzi – na obrazach pojawia się od dwóch do dwunastu Magów. Ponieważ Ewangelia mówi o trzech darach przekazanych Dzieciątku przez wędrowców ze Wschodu, utrwaliło się przekonanie, że Mędrców również było trzech.

W sztuce wczesnochrześcijańskiej Magowie jako ludzie Wschodu są przedstawiani w barwnych orientalnych strojach. Bogactwo ich monarchicznych szat kontrastuje z ubóstwem domu Józefa i Maryi. Późniejsi artyści chętnie widzieli w Mędrkach przedstawicieli różnych kontynentów. Od XV w. jednemu z Magów zaczęto nadawać czarny kolor skóry, aby w ten sposób dobitniej podkre-

ślić, że w osobach Trzech Króli hołd Jezusowi Chrystusowi oddały wszystkie narody świata. Według tradycji, Kacper symbolizuje Azję, Melchior - Europę, a Baltazar – Afrykę. Królowie różnią się nie tylko kolorem skóry, ale także wiekiem. Kacper jest starcem, Melchior – mężczyzną w wieku dojrzałym, zaś Baltazar to młodzieniec. Malarze starają się oddać również różnorodność charakterów Trzech Króli. Trzy części świata, trzy etapy ludzkiego życia, trzy temperamenty. Przesłanie, jakie niosą artystyczne wyobrażenia adoracji Dzieciątka przez Mędrców, jest bardzo czytelne; każdy człowiek, niezależnie od koloru skóry, narodowości, wieku czy charakteru jest powołany do zbawienia, bo Chrystus przyszedł do wszystkich ludzi, do każdego człowieka, do nas też. Niekiedy artyści w scenę adoracji Dzieciątka wplatają wątki patriotyczne, a nawet lokalne. Przykładem może być obraz z ołtarza Matki Bożej Bolesnej znajdujący się w Kaplicy Świętokrzyskiej w Katedrze Wawelskiej w Krakowie, gdzie Mędr-

cy ze Wschodu mają twarze polskich królów: Kazimierza Wielkiego, Ludwika Andegaweńskiego i Władysława Jagiełły. Innym przykładem jest witraż z bazyliki pw. Matki Bożej w Limanowej, gdzie po prawej stronie Maryi, trzymającej na kolanach małego Jezusa, znajdują się polscy monarchowie. Jan Kazimierz w czerwonym płaszczu z białym kołnierzem, klęczy przed Matką Bożą i wręcza Jej swą królewską koronę jako wotum za ocalenie Rzeczypospolitej od potopu szwedzkiego. Powyżej stoi Jan III Sobieski, a na końcu Bolesław Chrobry w koronie na głowie i wsparty o miecz. Po drugiej stronie klęczy ks. prałat Kazimierz Łazarski, który ofiarowuje Matce Bożej model świątyni wzniesionej dla upamiętnienia setnej rocznicy Konstytucji 3 Maja. Za księdzem prałatem stoją pasterze, a scenę zamyka św. Józef wsparty na lasce. Katedra w Kolonii (Niemcy) to wyjątkowy przykład architektury sakralnej, zarówno ze względu na formę jak i historię powstania. Budowę zaczęto wznosić w połowie XIII w. jako świątynię dedykowaną relikwiom Trzech Króli. Wznoszenie tak olbrzymiego i bogatego architektonicznie gmachu trwało długie dziesięciolecia. Ostateczny efekt prac trwających pięć wieków zachwyca pięknem i majestatem, to perła architektury gotyckiej na światowym poziomie. Trzej Królowie są patronami Kolonii. Ich symbol – trzy korony – umieszczono w herbie miasta. Blisko milionowy ośrodek przemysłowy, jakim jest Kolonia, to siedziba metropolitalna o długich tradycjach. Chrześcijaństwo pojawiło się tu już w II wieku. Dzisiejsze Niemcy, ojczyzna Ojca Świętego Benedykta XVI są krajem podzielonym wyznaniowo, w dużym stopniu ewangelickim. Katolikami jest zaledwie trzecia część ludności. Podczas odwiedzin w ojczyźnie z okazji Światowych Dni Młodzieży papież Benedykt XVI był witany przez protestanckiego prezydenta państwa. Na tle tych faktów Kolonia – miasto Trzech Króli – jawi się jako silny ośrodek katolicyzmu. W kolońskiej katedrze przechowywane są bezcenne zabytki, jak na przykład średniowieczne witraże czy pochodzący z X wieku krucyfiks naturalnych rozmiarów, który należał prawdopodobnie do ar-

cybiskupa Gerona. Jednak największym skarbem tej świątyni są relikwie Trzech Króli. Relikwiarz w którym przechowuje się doczesne szczątki Kacpra, Melchiora i Baltazara, stoi pośrodku katedry, zaraz za ołtarzem głównym. To największe dzieło średniowiecznej sztuki złotniczej. Ma ponad półtora metra wysokości i przypomina trzynawową bazylikę. W istocie są to trzy małe sarkofagi, z których dwa stoją obok siebie, a na nich umieszczony jest trzeci. Ten trójpodział symbolizuje Trójcę Świętą. Dla podkreślenia niezwykle cennej zawartości relikwiarz ozdobiono ponad tysiącem kamieni szlachetnych i pereł. Dookoła umieszczono 74 figury z połączanego srebra przedstawiające Jezusa, Maryję, św. Józefa, apostołów, postaci świętych, proroków i królów. Legenda głosi, że Magowie wróciwszy do swoich krajów, rzekli się tronów. Już jako sędziwi starcy spotkali św. Tomasza Apostoła, który udzielił im sakramentów i wyświęcił ich na biskupów. Inna tradycja mówi, że Trzej Królowie zmarli śmiercią męczeńską. Ich doczesne szczątki spoczęły na terenie Persji, w miejscowości Savah. Wspomina o tym Marco Polo w swoich pamiętnikach z podróży na Daleki Wschód. Ten słynny podróżnik, żyjący w XIII w. zanotował taką informację: „Jest w Persji miasto Savah, z którego wyszli Trzej Magowie, kiedy udali się aby złożyć pokłon Jezusowi Chrystusowi. W mieście tym znajdują się trzy wspaniałe i potężne grobowce, w których złożeni zostali Trzej Magowie. Ciała ich są aż dotąd pięknie zachowane cało tak, że nawet można oglądać ich włosy i brody”. Nie wiadomo jednak czy Marko Polo sam widział ciała Kacpra, Melchiora i Baltazara, czy też tylko zanotował zasłyszane opowieści na ich temat. Istnieje bowiem inny przekaz, który mówi, że już w IV w. cesarzowa św. Helena sprowadziła relikwie Trzech Króli do Konstantynopola. Św. Helena znana jest przede wszystkim z tego, że odnalazła drzewo Krzyża Świętego. Na relikwie Trzech Króli miała natrafić nie w Persji, lecz w Jerozolimie. 500 lat później relikwie zostały przewiezione do Mediolanu, a po następnych trzech wiekach, gdy Mediolan został podbity przez cesarza Fryderyka Bar-

barosę, cesarski kanclerz w 1164 r. przywiózł je do Kolonii jako cenną zdobycz. Tu zostały podarowane kolońskiemu arcybiskupowi. Złożono je w katedrze pamiętającej czasy Karola Wielkiego, by później przenieść do nowej katedry, gdzie pozostają do naszych czasów. Ze względu na dwa tysiące lat, które upłynęły od czasów, w których żyli Trzej Królowie trudno o niezbitę dowody prawdziwości historycznych faktów dotyczących ich życia i śmierci. Ale zarówno zapiski podróżnika, jak i pobożne legendy świadczą o czci i kulcie jakimi od pierwszych wieków chrześcijaństwa otaczano Magów, którzy oddali pokłon Panu. Trzej Magowie ze Wschodu na trwale wpisali się w bożonarodzeniową tradycję. Ich tajemnicze postacie działają na ludową wyobraźnię. Ludzie bowiem porównują ich wędrówkę ze swoją własną drogą do Boga. W każdej betlejemskiej szopce – obok aniołów i pasterzy – Królowie są nieodłącznymi towarzyszami małego Jezusa, Jego Matki Maryi i św. Józefa. Trudno też sobie wyobrazić bez nich jasełkowego przedstawienia. 6 stycznia, w uroczystość Objawienia Pańskiego, na pamiątkę przekazania darów przyniesionych małemu Jezusowi przez przybyszów ze Wschodu, w Kościele święci się kadzidło i kredę. Poświęconą kredą gospodarze kreślą nad drzwiami domu inicjały imion Kacpra, Melchiora i Baltazara dodając do nich oznaczenie bieżącego roku. Napis ten oznacza, że w tym domu mieszka rodzina chrześcijańska, która tak jak Mędrcy ze Wschodu, uznała w Jezusie swego Pana. Niekiedy zamiast litery K pisze się literę C. Można to interpretować dwojako: albo jako łańcisną pisownię imienia Kacper, albo jako skrót łańcisńskiego zdania „Christus mansionem benedicat”, co można przetłumaczyć: Niech Chrystus błogosławi temu domowi. W ten sposób wierni wyrażają pragnienie, by nad ich domem spoczęło błogosławieństwo Boże i aby każdy kto szuka Chrystusa, znalazł Go wśród tych, którzy tu mieszkają. Jest to jeden z piękniejszych zwyczajów wzbogacających przeżywanie czasu Bożego Narodzenia.

Halina Martowicz

2 Niedziela zwykła – 19.01.2014 r.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Na godz. 16.00 zapraszamy na Mszę świętą, a po niej na nabożeństwo do św. Rity, patronki spraw trudnych i beznadziejnych.
2. Dziś wspominamy św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa przemyskiego. Modlimy się w intencji archidiecezji.
3. Trwa Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. W sobotę święto nawrócenia św. Pawła i zakończenie tygodnia ekumenicznego.
4. Pan dyrektor Sanockiego

Domu Kultury przekazuje następujące ogłoszenie: „Sanocki Dom Kultury zaprasza w dniu 25 stycznia o godz. 19.30 na sanocki rynek, gdzie odbędzie się spektakl teatralny *Jaselka uliczne* w wykonaniu Teatru Prawdziwego. 5 metrowe lalki, szudlarze, kołеды i pastorałki odtworzą nam starą tradycję wędrowania po Polsce z Dobrą Nowiną. Pochylmy się raz jeszcze, w ten styczniowy wieczór, nad Bożonarodzeniowym przesłaniem.

5. 8 lutego, w kościele NSPJ w Sanoku, o godzinie 10.30, rozpocznie się Seminarium Odnowy Wiary. Odnowa życia w wierze przez Chrystusa z Chrystusem w Chrystusie. Zapraszamy chętnych. Informacje na plakacie.
6. Wszystkim Parafianom, których nawiedziliśmy w tym roku podczas wizyty duszpasterskiej składamy serdeczne podziękowania za otwarte domy i serca. Dziękujemy także za ofiary składane z tej racji. Niech dobry Bóg wszystkich obdarza swoim błogosławieństwem.

Intencje w tygodniu Od 20 do 26.01.2014 r.

Poniedziałek – 20.01

- 6.30 + Marta i Józef (greg.)
7.00 + Marian 20 r. śm.
7.30 + Łucja Izdebska
18.00 1. dziękczynna za łaskę wiary, za miłość i za obfite błogosławieństwo w minionym roku dla gr. O. Pio z prośbą o łaski, jakimi Bóg chce nas obdarzyć w Nowym Roku
2. + Władysław, Stefania, Zofia

Wtorek – 21.01

- 6.30 o powołania kapłańskie i zakonne z naszej parafii
7.00 + Roman Konopka
7.30 dziękczynno – błagalna i o opiekę Matki Bożej dla siostry Agnieszka, mamy i całej rodziny
18.00 1. + Marta i Józef (greg.)
2. + Józefa (f) Pogorzelec 3 r. śm.

Środa – 22.01

- 6.30 + Piotr Wydrzyński 8 r. śm.
7.00 + Marta i Józef (greg.)
7.30 + Stanisław i ++ z rodziny
18.00 1. + Jadwiga Furmankiewicz int. od rodziny Opiółów z Tarnowa
2. + Olga i Piotr, Mieczysława i ++ rodzice

Czwartek – 23.01

- 6.30 + Janina i Tadeusz 1 i 7 r. śm.
7.00 + Mariusz i Aleksandra
7.30 + Roman Konopka
18.00 1. + Marta i Józef (greg.)
2. + Emilia Indyk 1 r. śm.

Piątek – 24.01

- 6.30 + Adam
7.00 + Maria Krupianik
7.30 + Marta i Józef (greg.)
18.00 1. + Stanisław Wikiera

2. o bł. Boże dla rodziny Lesława i Jadwigi

Sobota – 25.01

- 6.30 + Alicja i Piotr Sitkowie
7.00 + Józef Oklejewicz 7 r. śm.
7.30 dziękczynna za 3 latka Ani z prośbą o Boże bł. dla niej i jej rodziców
18.00 1. + Marta i Józef (greg.)
2. + Jadwiga i Michał

Niedziela – 26.01

- 6.30 za parafian
8.00 + Marian Pytlowany 19 r. śm.
9.30 + Anna i Jan Sawczyńscy
11.00 + Janina i Edmund Nahurscy
12.30 + Andrzej 23 r. śm.
16.00 + Stefan 23 r. śm.
18.00 + Zofia i Stanisław Pierożyńscy
Stróże: + Marta i Józef (greg.)
Płowce: + Antoni i Genowefa

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywina.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok;

www.fara.sanok.pl oraz **www.esanok.pl/kamery_sanok**

email: farasanok@interia.pl

Zródła zdjęć: zdjęcia własne i internet.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku Tel: 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com

**Góra
Przemienienia**

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku